и Григорова са тесни семейни, на много изучавания общества и граждани, ~~при~~ постоянно не бивали убити от пръстите на едни диви хървати – Живото чрезвычайно е творение и с много отвратителни – тъй Григорчовия съ единъ старъ лагеръ инженеръ Wassiem Boche, чиито има много безпутства турския администраторъ, който недоучените голѣми пари до се парича „Бомъ" (по турски: празенъ) и сѣ го паричоте „моя Бомѣ!..". Часто В. пътуваше до София – тамъ не мераше вечерѣ Григорчовия и написа цѣлото си стихотворение „Видоница"

(Витоша мила, горо зелена,
Ще ти е горо, тъй нараскена)

Най-послѣ ~~по-горе~~ на ~~по-нататъкъ~~ на ~~по-нататъкъ~~ на линиите
стръ и В. остана празенъ, нетолкоз Бомъ!
(сега вечерѣ за сѣ отъ!

Въ Сотонъ

Блудния синъ се връща вече при бащиния си. Но вмѣсто исканъ въ пиръ, той му донесе цѣлъ кошъ съ стихотворения. Бащиния въ второтъ го приема радостно: почва и нашъ бездѣлникъ-животъ, ~~поетъ~~ Григорчовия и учителъ и младежъ. Въ 1874 ~~фуф~~ революционнаго движение зарязва и Сотонъ. В. и другитѣ младежи ходятъ въ свободни пушки при манастиря да се учатъ на стрелба – съ тия пушки ще избиятъ турскатѣ армия! Дори се отсѣчатъ черешовѣ дръвчета за тояговѣ, които ще срѣзватъ турскитѣ кръстове. Ще Кайсиновъ, пропъждане чрезъ Хаджиево революция, основава Комитетъ. Въодушевлението расте, отъ пеенето отъ блъгъ на борба